

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 941

гр. София, 08.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 74 СЪСТАВ, в закрито заседание на осми януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Т. ДОЛАПЧИЕВА** Гражданско дело № 20221110114538 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146 ГПК.

Представените от страните писмени доказателства са относими и следва да се приемат.

Налице са предпоставките за насрочване на делото в открито съдебно заседание.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените с исковата молба, молбата на ищеца от 07.04.2023 г. и отговора на исковата молба писмени доказателства.

УКАЗВА на ищеца, че може да вземе становище по релевираните от ответника в отговора на исковата молба доводи най-късно в първото по делото съдебно заседание, като в противен случай губи възможността да направи това по-късно.

ПРИКАНВА страните към СПОГОДБА, като им указва, че постигнатото по общо съгласие разрешение на повдигнатия пред съда спор, е по - добро и от най - доброто съдебно решение, а и спестява на страните половината от разносните за държавна такса, тъй като половината от внесената държавна такса се връща на ищеца.

УКАЗВА на страните, че към Софийския районен съд действа Център по медиация, към който страните могат да се обърнат за разрешаване на спора извънсъдебно. Центърът по медиация се намира в гр. София, бул. „Цар Борис III“ № 54, ет. 2, ст. 204. Повече информация - на тел. 02 /895 54 23, моб. тел. 0889 515 423 и на ел. адрес: spogodbi@srs.justice.bg.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **14.02.2024 г. от 10:30 часа**, за което страните да бъдат призовани.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективиран проектът на доклада по делото, а на ищеца и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

СЪСТАВЯ на основание чл. 140, ал. 3 ГПК проект за доклад, както следва:

Производството по делото е образувано по искова молба на К. В. В. Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, с която е предявен иск с правно основание чл. 181, ал. 1, вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР за заплащане на сумата в размер на **4320 лева**, представляваща легова равностойност на полагаща се на ищеца и неосигурена от ответника храна за периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г., ведно със законната лихва от 07.04.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът К. В. В. твърди, че от 1998 г. до 14.03.2022 г. е заемал длъжности на държавен служител при Министерство на вътрешните работи, като считано от 03.02.2017 г. заемал длъжността „главен експерт“ в сектор „Автотранспортна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при дирекция „Управление на собствеността и социалните дейности“ – МВР, поради което на основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР, вр. чл. 4 от Наредба № 8121з-773 от 01.07.2015 г. за условията и реда за осигуряване на храна или левовата □ равностойност на служителите на МВР имал право да получава левовата равностойност на неосигурена храна в размер на 120 лева. Поддържа, че същата следвало да се заплаща ежемесечно заедно със заплатата след изтичане на съответния календарен месец. Твърди, че в месечната му заплата не е била включена левовата равностойност на храната, която е следвало да му бъде осигурена на основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР, тъй като разпоредбата на чл. 141, ал. 1 ЗМВР е приложима и по отношение на държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, какъвто бил и той, независимо, че съгласно чл. 142, ал. 4 ЗМВР статутът му се уреждал от ЗДСл. Поради това, че с ежемесечната заплата не му е заплащана левовата равностойност на полагащата се и неосигурена от ответника храна, предявява настоящия иск за сумата в размер на 4320 лева и за периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г. Претендира разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника, с който оспорва предявения иск. Не оспорва твърденията за наличие на служебно правоотношение между страните и положения от ищеца труд. Твърди, че не дължи посочената с исковата молба сума, тъй като към процесния период за ищеца в качеството му на държавен служител не е съществувало право да получава левовата равностойност на храната и поради това в периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г. не му е заплащана левовата □ равностойност, на основание чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 142, ал. 4 ЗМВР, който препраща към ЗДСл, в който не било предвидено право за държавния служител в рамките на исковия период да получава левова равностойност на храната. Счита, че на ищеца била определена индивидуална основна заплата, включваща и левовата равностойност на храната по чл. 181, ал. 1 ЗМВР. В условията на евентуалност прави възражение за погасяване по давност на част от претенцията на ищеца, а именно за периода от 14.03.2019 г. до 07.04.2020 г. По така изложените съображения моли предявеният иск да бъде отхвърлен.

По разпределяне на доказателствената тежест:

По иска с правно основание по чл. 181, ал. 1 вр. чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР в тежест на ищеца е да установи наличието на следните предпоставки: наличието на служебно правоотношение между страните, по силата на което за ответника възниква задължение за заплащане левовата равностойност на неосигурената храна, както и размера на задължението за процесния период.

При установяване на посочените обстоятелства, в тежест на ответника е да докаже твърденията от него възражения срещу основателността на претенцията на ищеца.

С оглед становището на ответника с отговора на исковата молба и на основание чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК като безспорни между страните и ненуждаещи се доказване следва са обстоятелствата относно наличието на служебно правоотношение между тях, в рамките на което в периода от 14.03.2019 г. до 14.03.2022 г. ищецът е заемал длъжността „главен експерт“ в сектор „Автотранспортна дейност“ към отдел „Автотранспорт“ при ответника, както и че е полагал труда си при него. Не се спори още, че в рамките на исковия период ответникът не е заплащал на ищеца левовата равностойност на храната, чийто размер за целия период възлиза на сумата от 4320 лева.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____